

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 15Co/85/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1317205185
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Hajdínová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1317205185.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Hajdínovej a členov senátu JUDr. Evy Mészárosovej a JUDr. Silvie Walterovej, v právnej veci žalobcu: TIPOS, národná lotériová spoločnosť, a. s., Bratislava, Brečtanová č. 1, IČO: 31 340 822, zastúpený spoločnosťou Malata, Pružinský, Hegedúš & Partners s. r. o., Bratislava - mestská časť Staré Mesto, Twin City Tower, Mlynské nivy č. 10, IČO: 47 239 921, za ktorú koná JUDr. Milan Malata, JUDr. Róbert Pružinský, JUDr. Vincent Hegedúš, Mgr. Jana Alušíková, proti žalovanému: LEMIKON LIMITED, Georgiou A, 83, 1 st floor, Potamos Germasogeias, P.C. 4048, Limassol Cyprus, zastúpený spoločnosťou JUDr. Peter Kubík, advokát, s. r. o., Bratislava, Staré Grunty č. 162, IČO: 47 233 931, za ktorú koná JUDr. Peter Kubík, o vydanie bezdôvodného obohatenia, s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III. zo dňa 6. novembra 2018, č.k. 19 C 62/2017-230, takto

rozhodol:

I. Odvolanie žalovaného **o d m i e t a .**

II. Žalobcovi **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1.1. Okresný súd Bratislava III. rozsudkom pre zmeškanie žalovaného zo dňa 6.11.2018, č.k. 19 C 62/2017-230, vo výroku I. žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.752.759,66 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 2.752.759,66 € od 19.6.2015 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku; vo výroku II. priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %, o ktorej výške rozhodne po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením. Dôvodil ustanovením § 180, § 183 ods. I, § 274, § 275, § 277 ods. 3, § 299 ods. I, čl. 5, čl. 10 C.s.p., § 451 ods. I, ods. 2, § 456, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z.

1.2. Mal za to, že boli kumulatívne splnené podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného podľa § 274 C.s.p.; žalobca sa domáha peňažných nárokov, žalovaný sa nedostavil na pojednávanie vo veci, hoci bol naň riadne a včas predvolaný spolu s poučením o následku nedostavenia sa vrátane možnosti rozhodnúť o žalobe rozsudkom pre zmeškanie, svoju neprítomnosť neospravedlnil včas a vážnymi okolnosťami, žalobca navrhol rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie žalovaného. Zdôraznil, že doručovanie písomností súdom, vecne a miestne príslušným, bolo v súlade s Civilným sporovým poriadkom. Rozsudok bol právnenému zástupcovi žalobcu účinne doručený dňa 15.11.2018, žalovanému dňa 28.1.2019, kedy bola súdu vrátená zásielka ako žalovanému nedoručená [§ 111 ods. 3 C.s.p. (č.l. 237 spisu)].

2.1. Proti tomuto rozsudku podaním zo dňa 13.11.2019 (č.l. 278 spisu), ktoré bolo odoslané 3.6.2020 (č.l. 280 spisu), podal odvolanie žalovaný dôvodiac ustanovením § 356 písm. b/ C.s.p. (odvolanie nie je prípustné proti rozsudku pre zmeškanie okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takého rozhodnutia), pretože neboli splnené podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie. Tvrdil, že mu nebola doručená žaloba na vyjadrenie, nebolo mu doručené

predvolanie na pojednávanie konané dňa 6.11.2018, čo samo osebe zakladá jeho nezákonnosť. Zdôraznil, že zásielky na adrese svojho sídla preberá. V rozsudku sú vzájomne sa vylučujúce údaje o údajnom doručení predvolania na pojednávanie: podľa bodu 7. odôvodnenia rozsudku predvolanie na pojednávanie bolo doručené dňom 15.10.2018, podľa bodu 10. odôvodnenia rozsudku mu bolo predvolanie doručené dňa 27.7.2018. Podľa bodu 7. odôvodnenia rozsudku s odkazom na ustanovenie § 111 ods. 3 C.s.p. sa mala súdu vrátiť zásielka ako nedoručená. To sa vylučuje s tvrdením súdu v bode 10., že predvolanie bolo doručené dňa 27.7.2018 a odôvodnenie je v tomto smere nepreskúmateľné. Nie je zrejmé, s ktorým z uvedených dvoch dátumov súd vlastne spája účinok prípustnosti rozhodnutia rozsudkom pre zmeškanie; podľa jeho názoru (odvolateľa) ani s jedným. Dôvodil ďalej, že o žalobe rozhodoval súd, ktorý nebol na konanie príslušný a ani nemal právomoc vo veci konať. Všeobecný súd žalovaného je na území Republiky Cyprus a iba súdne orgány Republiky Cyprus majú právomoc rozhodovať o žalobách proti nemu. Z rozsudku nevyplýva, z čoho súd prvej inštancie vyvodil, že je vecne a miestne príslušný konať on. Odvolaciemu súdu navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a konanie zastaviť. 2.2. Žalovaný v odvolaní vôbec neuviedol, kedy presne mu bol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie doručený. Skutkovo a právne vôbec neodôvodnil námietku právomoci súdu Slovenskej republiky, nenamietal vecnú a miestnu príslušnosť Okresného súdu Bratislava III., nenamietal aplikáciu práva platného a účinného na území Slovenskej republiky. Tiež vôbec nenamietal spôsob doručovania písomností súdom prvej inštancie a v tejto súvislosti tiež nenamietal, žeby sa pojednávania nezúčastnil z ospravedliteľného dôvodu.

3.1. Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhol odvolanie odmietnuť ako oneskorene podané podľa ustanovenia § 386 písm. a/ C.s.p. alebo aby podľa ustanovenia § 387 C.s.p. napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. Žiadal priznať nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Má za to, že odvolanie bolo podané po uplynutí zákonnej lehoty. Žalovaný v odvolaní neuvádza, kedy sa s rozsudkom oboznámil. Vyplýva ale z neho, že o rozsudku, o jeho obsahu, vedomosť má. Pre začatie plynutia odvolacej lehoty je relevantný deň, kedy sa považuje zásielka obsahujúca rozsudok za doručenú. V zmysle ustanovenia § 111 ods. 3 C.s.p. sa zásielka doručovaná do vlastných rúk považuje za doručenú dňom jej vrátenia súdu, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvie. Keďže žalovaný ani netvrdí inak (resp. nepreukazuje opak), za deň doručenia rozsudku sa považuje deň 28.1.2019, teda deň, kedy bola súdu zásielka vrátená (č.l. 237 spisu). Odvolanie je potom podané oneskorene. Odhliadnuc od ustanovenia § 111 ods. 3 C.s.p. žalovaný v odvolaní sám nepriamo priznáva, že rozsudok mal k dispozícii oveľa skôr ako v roku 2020. Najneskôr sa tak stalo dňa 13.11.2019, keďže tento deň žalovaný označil vo svojom odvolaní ako deň jeho vyhotovenia. Odvolanie ale bolo doručené súdu až dňa 4.6.2020, teda viac ako pol roka od momentu, ako sa s ním oboznámil.

3.2. Odvolanie žalovaného považuje za účelové podanie, v rozsudku nie je žiadna chyba v písaní spočívajúca v uvedení dvoch nesprávnych dátumov pojednávania. Odvolateľ tvrdí, že mu nie je známy obsah žaloby. Zo spisu nevyplýva, žeby právny zástupca žalovaného nahliadal do spisu, hoci mu táto možnosť vyplýva z ustanovenia § 97 C.s.p. Ak by sa tak stalo, zistil by, že žalovanému súd prvej inštancie doručoval žalobu spolu s procesným poučením a výzvou na vyjadrenie sa. Zásielku neprevzal a táto bola súdu vrátená dňa 23.10.2017 (č.l. 188 spisu). V zmysle ustanovenia § 111 ods. 3 C.s.p. sa zásielka považuje dňom jej vrátenia za doručenú, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvie. Predvolanie na pojednávanie vytyčené na deň 17.4.2018 súd doručoval žalovanému, zásielku neprevzal a táto sa vrátila súdu ako nedoručená dňa 16.4.2018 (č.l. 201 spisu), ktorý deň sa v zmysle ustanovenia § 112 C.s.p. považuje za deň doručenia zásielky. Pojednávanie sa neuskutočnilo, bolo odročené na deň 28.6.2018 a žalovaný ani toto predvolanie na pojednávanie neprevzal a následne sa súdu prvej inštancie zásielka vrátila dňa 27.8.2018 (č.l. 219 spisu). Predvolanie na pojednávanie konané dňa 6.11.2018 žalovaný neprevzal a zásielka sa vrátila súdu dňa 15.10.2018 (č.l. 222 spisu). Uvedeným dňom sa zásielka považuje za doručenú, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvedel. Tvrdenie žalovaného, že poštu na Cypre riadne preberá, je nepravdivé, čo potvrdzuje aj vrátenie zásielok ako nedoručených. Pre svoju procesnú pasivitu musí niesť procesnú zodpovednosť v podobe výroku rozsudku pre zmeškanie žalovaného.

3.3. Odvolateľ nesprávne namieta právomoc súdu prvej inštancie rozsudok vydať. Žalovaný sa svojho práva namietat právomoc súdu vzdal tým, že nevykonával základnú procesnú povinnosť spočívajúcu v preberaní zásielok na adrese svojho sídla. Právomoc súdu mohol namietat už v konaní pred súdom prvej inštancie. Ak by aj túto námietku vzniesol, je nedôvodná. Súd mal právomoc rozhodnúť na základe čl. 7 ods. 2 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (ďalej „Nariadenie Brusel I bis“) v spojení s ustanovením § 3, § 12 C.s.p. Osobitne zdôraznil čl. 7 ods. 2 Nariadenia Brusel I bis, podľa ktorého

osobu s bydliskom na území členského štátu možno žalovať v inom členskom štáte; vo veciach nárokov z mimozmluvnej zodpovednosti na súdoch podľa miesta, kde došlo alebo by mohlo dôjsť ku skutočnosti, ktorá zakladá takýto nárok. Predmetné pravidlo určenia právomoci sa vzťahuje nielen na nároky na náhradu škody a ostatné nároky z mimozmluvnej zodpovednosti, vzťahuje sa teda aj na nároky na vydanie bezdôvodného obohatenia v zmysle ustanovenia § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka. Toto pravidlo je tiež prejavom zásady vyjadrenej v čl. 16 Preambuly Nariadenia Brusel I bis, podľa ktorej okrem bydliska žalovaného musia byť k dispozícii aj alternatívne kritériá právomoci založené na úzkej väzbe medzi súdom a žalobou alebo na účely uľahčenia efektívneho výkonu súdnictva. Žalovaný má sídlo v Cyperskej republike, a preto pre tieto účely je považovaný za osobu so sídlom na území členského štátu Európskej únie. V predmetnej veci sa žalobca domáha vrátenia bezdôvodného obohatenia [trovy súdneho konania uhradené na základe rozhodnutia, ktoré bolo neskôr (po úhrade) zrušené]. Bolo prípustné, aby v zmysle čl. 7 ods. 2 Nariadenia Brusel I bis rozhodoval Okresný súd Bratislava III., pretože k rozhodujúcej skutočnosti, ktorá zakladala nárok z mimozmluvnej zodpovednosti, došlo na území Slovenskej republiky. Rozhodnou skutočnosťou zakladajúcou právomoc súdov Slovenskej republiky bolo zrušenie právoplatného rozhodnutia o trovách konania priznaných žalovanému prostredníctvom uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 19.3.2015, sp.zn. 1 MObdo V 13/2011. Miestom, kde došlo k spomenutej skutočnosti zakladajúcej nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia žalovaným, bolo miesto vydania uvedeného uznesenia, ktorým bolo, a stále je, sídlo Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (Bratislava). Tieto skutočnosti uviedol už v žalobe.

4. Žalovaný sa k vyjadreniu žalobcu k jeho odvolaniu nevyjadril.

5. Odvolací súd preskúmal vec (§ 386 písm. a/, c/ C.s.p.), túto prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného proti rozsudku súdu prvej inštancie je potrebné odmietnuť ako odvolanie podané oneskorene (§ 386 písm. a/ C.s.p.) a tiež aj ako odvolanie podané proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné (§ 386 písm. c/ C.s.p.).

6. Žalovaný podal odvolanie proti rozsudku pre jeho zmeškanie z dôvodu, že neboli splnené podmienky pre jeho vydanie a že rozhodol súd, ktorý v predmetnej právnej veci nemal právomoc konať a rozhodnúť.

7. V prvom rade sa odvolací súd zaoberal námietkou žalovaného, že súd v Slovenskej republike nemal právomoc vo veci konať a rozhodnúť, že všeobecný súd žalovaného je na území Republiky Cyprus a iba súdne orgány Republiky Cyprus majú právomoc rozhodovať o žalobách proti nemu. Nesplnenie procesných podmienok (o.i. právomoci súdu, príslušnosti súdu a pod.) by bolo nepochybne, už bez ďalšieho, dôvodom na zrušenie rozsudku a zastavenie konania (§ 389 ods. 1 písm. a/, § 391 ods. 1 C.s.p.). V prípade, žeby súd prvej inštancie, resp. súd v Slovenskej republike vôbec, v predmetnej právnej veci nemal právomoc konať a rozhodnúť, nevydal by rozsudok, s ktorým zákonodarca spája jeho dôkaznú moc, silu, hodnotu, právne dôsledky.

7.1. Odvolateľ v odvolaní uvádzal len veľmi všeobecné dôvody neexistencie právomoci súdu v Slovenskej republike o nárokoch žalobcu konať a rozhodnúť; podrobne skutkovo a právne námietku nedostatku právomoci súdu Slovenskej republiky neodôvodnil, ani len netvrdil rozhodné právo, ktoré je potrebné na daný vzťah, spor, aplikovať. Príslušnosť Okresného súdu Bratislava III. nenamietal vôbec.

7.2. V zhode so žalobcom už v žalobe tvrdenými rozhodujúcimi právnymi skutočnosťami, dôkazmi, ale aj súdom prvej inštancie, aj odvolací súd dôvodí, že v predmetnej právnej veci je daná právomoc súdu Slovenskej republiky konať a rozhodnúť, je daná príslušnosť Okresného súdu Bratislava III. [čl. 7 ods. 1, ods. 2, čl. 63 ods. 1, ods. 2 Nariadenia Európskeho Parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Nariadenie Brusel I bis), čl. 16 Preambuly k Nariadeniu Brusel I bis, § 4 zákona č. 371/2004 Z.z. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky, § 3, § 12 C.s.p.]; nejde o výlučnú právomoc súdu. Rozhodným právom je právo Slovenskej republiky [čl. 1 ods. 1 veta prvá, čl. 2, čl. 10 ods. 3, čl. 23 ods. 1 veta prvá Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 864/2007 o rozhodnom práve pre mimozmluvné záväzky (RÍM II)].

7.3. Odvolacia námietka žalovaného spočívajúca v nedostatku právomoci súdu Slovenskej republiky v predmetnej právnej veci konať a rozhodnúť tak dôvodná nie je. Je daná právomoc súdu Slovenskej republiky o nárokoch žalobcu konať a rozhodnúť, rozhodným právom je právny poriadok platný a účinný na území Slovenskej republiky.

8. Pre skúmanie, či boli, resp. neboli, splnené podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného, je rozhodujúce, či žalovaný podal odvolanie proti rozsudku včas, či včas podal návrh na

zrušenie rozsudku, t.j. v lehote 15 dní od doručenia rozsudku, resp. odkedy sa o rozsudku pre zmeškanie dozvedel. Odvolací súd dospel k záveru, že sa tak stalo neskoro.

8.1. Súd prvej inštancie rozhodol rozsudkom pre zmeškanie žalovaného. Je notorietou, že odvolanie proti takémuto rozsudku nie je prípustné, okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie (§ 356 písm. b/ C.s.p.); že odvolanie sa podáva v (procesnej) lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorému rozhodnutiu smeruje (§ 362 ods. 1 veta prvá C.s.p.) a nemožno ju predĺžiť; že návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie môže žalovaný podať do 15 dní odkedy sa o rozsudku pre zmeškanie dozvedel (§ 277 ods. 3 C.s.p.).

8.2. Je nepochybné, že súd prvej inštancie doručoval napadnutý rozsudok právnenému zástupcovi žalobcu, žalovanému na adresu sídla v Cyperskej republike, na adresu sídla súdu známu, do vlastných rúk (§ 111 C.s.p.). Rozsudok bol žalovanému účinne doručený dňa 28.1.2019 (č.l. 237 spisu), teda dňa, kedy sa súdu vrátila zásielka nedoručená (§ 111 ods. 3 C.s.p.); je právne irelevantné, či sa adresát o tom dozvedel alebo nie. Lehota na podanie odvolania mu začala plynúť nasledujúci deň po doručení, t.j. dňa 29.1.2019. Posledný deň 15-dňovej lehoty na podanie odvolania, na podanie návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, pripadol na deň 12.2.2019 (utorok, pracovný deň). Žalovaný svoje odvolanie (opatrené dátumom vyhotovenia dňa 13.11.2019; už vypracované bolo neskoro) nepochybne podal elektronicky až dňa 3.6.2020 [§ 121 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4, ods. 5 C.s.p., § 277 ods. 3, § 362 ods. 1 C.s.p.; zákon č. 305/2013 Z.z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o E-Governmente)]. Ak teda žalovaný odvolanie vyhotovil v mesiaci november 2019, odoslal až v mesiaci jún 2020, stalo sa tak neskoro, po uplynutí zákonnej procesnej lehoty na podanie odvolania. Na tomto mieste odvolací súd zdôrazňuje, že doručka, elektronická doručka, je verejná listina (§ 111 ods. 1 veta druhá C.s.p., § 30 ods. 5 zákona č. 305/2013 Z.z.), údaje v nej uvedené platia dovtedy, kým nie je preukázaný opak. Žalovaný potvrdil, že na adrese svojho sídla v Cyperskej republike sa zdržuje, na tej adrese zásielky preberá; opak teda ani len netvrdil.

8.3.1. Konateľka žalovaného osobne prevzala rozsudok súdu prvej inštancie dňa 18.5.2020 (č.l. 301 spisu). Išlo o duplicitné doručenie rozsudku, ktoré už nemá právne účinky doručenia rozsudku, a teda nie je skutkovo a právne rozhodujúce pre začatie plynutia odvolacej lehoty. Na tomto mieste odvolací súd opakuje rozhodujúce právne skutočnosti, a sice že o rozsudku žalovaný vedomosť mal, mal vedomosť o jeho obsahu, že mu bol účinne doručený, dňa 28.1.2019; najneskôr sa o týchto skutočnostiach dozvedel dňa 13.11.2019, kedy odvolanie proti rozsudku vypracoval. Napokon mal vedomosť aj o tom, že na úkor žalobcu získal bezdôvodné obohatenie, ktoré dobrovoľne nevydal.

8.3.2. Pre úplnosť na tomto mieste odvolací súd uvádza ešte nasledovné. Ak by aj určujúcim dňom doručenia rozsudku žalovanému bol deň 18.5.2020, čo nie je, aj vtedy by žalovaný odvolanie, návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, podal neskoro. Lehota na odvolanie, na podanie návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, by mu začala plynúť dňa 19.5.2020, posledný deň lehoty by pripadol na deň 2.6.2020, utorok, pracovný deň; nepochybne ho ale podal (zo svojej schránky odoslal) až dňa 3.6.2020. Na veci by nič nemohol zmeniť ani zákon č. 62/2020 Z.z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, ktorý nadobudol účinnosť dňa 27.3.2020. Lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva v čase odo dňa účinnosti tohto zákona do 30.4.2020 neplynuli (§ 1 písm. a/, § 2 ods. 1 zákona); v predmetnej právnej veci nešlo o vec v zmysle ustanovenia § 1 písm. b/ zákona, rozhodnutie súdu podľa ustanovenia § 2 ods. 2 vydané nebolo. Trvanie dočasnej ochrany podľa ustanovenia § 1 bolo predĺžené do 31.12.2020 nariadením vlády Slovenskej republiky č. 253/2020 Z.z. s účinnosťou až od 19.9.2020.

8.3.3. Ako je uvedené vyššie dňa 18.5.2020 bol rozsudok doručený konateľke žalovaného a lehota by plynula do 2.6.2020 vrátane; stalo sa tak v období, na ktoré nepamätal zákon č. 62/2020 Z.z. v ustanovení § 1, § 2.

8.4. Nadväzne na dôvody uvedené v ods. 8. - 8.3.3., tam citované zákonné ustanovenia, odvolací súd odvolanie žalovaného odmietol ako odvolanie, ktoré bolo podané oneskorene (§ 386 písm. a/ C.s.p.). Táto rozhodujúca právna skutočnosť vylučuje vecné preskúmanie odvolania z pohľadu, či boli, resp. neboli splnené podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie.

8.5. V prípade včasného podania odvolania, o čo ale nejde v prejednávanej veci, o návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie rozhoduje súd prvej inštancie (§ 277 C.s.p.). Odvolací súd opakuje, že ani podmienky pre rozhodovanie o návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie neboli dané pre oneskorené podanie odvolania vrátane návrhu na zrušenie rozsudku.

8.6. Rozsudok obsahuje náležitosti uložené zákonodarcom (§ 275 C.s.p.).

9. Zmeškanie lehoty na podanie odvolania žalovaným proti označenému rozsudku ďalej odôvodňuje nespochybniteľný záver o tom, že proti predmetnému rozsudku pre zmeškanie nie je prípustné odvolanie, ktoré postupom podľa ustanovenia § 386 písm. c/ C.s.p. odvolací súd odmietol.

10. Úspešnému žalobcovi aj v odvolacom konaní odvolací súd priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % (§ 396 ods. I, § 255 ods. I, § 262 ods. I C.s.p.). Aj o výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie postupom podľa ustanovenia § 262 ods. 2 C.s.p.

11. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1.5.2011, § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej
alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie

prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).